

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 11P/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423203832
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Rajňáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2024:4423203832.1

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, dieťa rodičov: C. A., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E., F. G. XXX/XX a H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom I. J., F. XXX, XXX XX A. K., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Okresný súd Nové Zámky v y s l o v u j e, že vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: A. B., nar. XX.X.XXXX nemá právomoc konať.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Matka sa návrhom podaným dňa 28.9.2023 domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloleté dieťa sa narodilo na území Slovenskej republiky. Na základe požiadavky otca sa presťahovali na územie Českej republiky. Otec dieťaťa na území Slovenskej republiky bývať nechce. Na území Českej republiky na bývanie vynaložili vysoké náklady a preto matka navrhla, aby sa vrátili na Slovensko. Od 1.7.2023 sa zdržiava spolu s maloletou na Slovensku. Otec dieťaťa žaluje matku za únos dieťaťa a žiada o vrátenie dieťaťa na územie Českej republiky. Matka nesúhlasí s návratom maloletej na územie Českej republiky.

2. Z pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava II mal súd preukázané, že Mestský súd Bratislava II Uznesením č.k. 11P/103/2023 zo dňa 16.10.2023 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/7/2024-156 zo dňa 1.2.2024 nariadil návrat maloletej A. B., nar. XX.X.XXXX do krajiny obvyklého pobytu, do Českej republiky. Súd nariadil matke, aby maloletú vrátila na územie Českej republiky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

3. Z prípisu oboch rodičov mal súd preukázané, že otec potvrdil, že matka priviedla ich dcéru späť do Českej republiky dňa 16.2.2024.

4. Súd preto skúmal, či má právomoc vo veci konať. Maloleté dieťa sa spolu s otcom zdržiava v Českej republike. Česká republika je členským štátom Európskej únie, a preto súd postupoval podľa Nariadenia Rady (ES) číslo 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a o výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje Nariadenie (ES) číslo 1347/2000.

5. Podľa článku I odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné vzťahy.

6. Podľa článku VII odsek 2 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskych spoločností Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

7. Týmto právne záväzným aktom je nariadenie, ktoré má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, keďže aj Slovenská republika aj Česká republika sú členskými štátmi Európskej únie.

8. Právomoc členských štátov v otázkach rodičovských práv a povinností je upravená v článku 8 a nasledujúcich nariadenia. Podľa článku 8 nariadenia, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12. Článok 9 nariadenia upravuje zachovanie právomoci pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa, keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt a článok 10 nariadenia upravuje zachovanie právomoci súdov členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojím neoprávneným premiestnením alebo zadržaním v prípadoch únosu dieťaťa, jeho neoprávneného premiestnenia alebo zadržovania, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a je súčasne splnená jedna z podmienok uvedených v písmene a) alebo b) článku 10 nariadenia.

9. Zo znenia nariadenia vyplýva, že za rozhodujúce kritérium pre určenie právomoci súdov členských štátov v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na výkon rodičovských práv a povinností, sa považuje obvyklý pobyt dieťaťa. Pojem obvyklý pobyt nemožno stotožňovať s pojmom trvalý pobyt ani s pojmom bydlisko. Podľa názoru súdu, obvyklým pobytom maloletého dieťaťa je Česká republika. Na konanie v tejto veci má teda právomoc český súd.

10. Podľa § 161 odsek 1,2 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, kedy slovenský súd nemá právomoc vo veci konať, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý je neodstrániteľný a ten má za dôsledok, že súd nemôže rozhodnúť vo veci samej, ale musí konanie zastaviť. Zároveň súd vyslovil, že vo veci nemá právomoc konať. Ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu má právomoc a príslušnosť konať príslušný súd podľa obvyklého pobytu maloletého dieťaťa a matka maloletého dieťaťa má možnosť podať tento návrh na uvedený súd v Českej republike. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia.

12. O trovách konania súdu rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).